Dosarul nr. 3-2281/2022
2-22129755-12-3-05092022-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

11 decembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru

Instanța compusă din:

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către Savin Veronica reprezentată de avocatul Astafiev Valeri împotriva Serviciului de Informații și Securitate, privind obligarea efectuării recalculării și achitării a tuturor drepturilor salariale pentru perioada ***** obligarea compensării prejudiciului material raportat la rata inflației, încasarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

Savin Veronica reprezentată de avocatul Astafiev Valeri s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Serviciului de Informații și Securitate, privind obligarea efectuării recalculării şi achitării a tuturor drepturilor salariale pentru perioada ***** obligarea compensării prejudiciului material raportat la rata inflației, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a invocat faptul că, la 23.03.2022 Savin Veronica prin Ordinul Directorului Serviciului de Informaţii şi Securitate (SIS) *****s din 22.03.2022 aflată la dispoziţie în temeiul art. 27 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 170-XVI din 19.07.2007 privind statutul ofiţerului de informaţii şi securitate a fost trecută la dispozţie în temeiul art. 27 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 170-XVI din 19.07.2007.

Totodată menționează că, în conformitate cu prevederile pct. 12 subpct. 2) din Regulamentul cu privire la unele reglementări ce ţin de asigurare financiară a ofiţerilor de informaţii şi securitate, aprobat prin Hotărîrea de Guvern nr. 253/2012, acesteia i-a fost întreruptă achitarea salariului pînă la soluţionarea definitivă a cauzei penale.

Relevă că la 02.06.2022 prin Ordonanţa procurorului din Procuratura Ialoveni, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală în cauza nr. *****a bănuitei Savin Veronica, pe

motivul lipsei în acţiunile acesteia a elementelor infracţiunei prevăzute la art. 310 alin. (1) Cod penal.

La 24.06.2022, Savin Veronica a înaintat o cerere către directorul Serviciului de Informaţii şi Securitate, Alexandru Musteaţă cu solicitarea repunerii ei în funcţie din motivele expuse supra şi achitarea tuturor drepturilor salariale (salariu, premii, etc.) din data trecerii la dispoziţie.

Susține că la 29.06.2022, prin Ordinul Directorului Serviciului de Informaţii şi Securitate, Alexandru Musteaţă nr. 706-ps, Savin Veronica aflată la dispoziţie în temeiul art. 27 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 170/2007 privind statutul ofiţerului de informaţii şi securitate se trece la dispoziţie în temeiul art. 27 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 170/2007, cu începere de pe ”29” iunie 2022, totodată în partea ce ţine de achitarea drepturilor salariale, Savin Veronica nu a primit careva răspuns în termenul prevăzut de legislaţia în vigoare.

Menționează că la 28.07.2022, prin scrisoarea nr. S-546/22, reclamanta a înaintat o cerere suplimentară prin care a solicitat să i se comunice care este perioada şi modalitatea prin care urmează să fie compensate drepturile salariale. Afirmă că prin scrisoarea Serviciului de Informaţii şi Securitate nr. 20-S-546/22 din 02.08.2022, care a fost recepţionată de la direcţia petiţii SIS la 09.08.2022, reclamantei Savin Veronica i s-a comunicat că referitor la modalitatea restabilirii în drepturi salariale a ofiţerului de informaţii şi securitate, vă comunicăm că această garanţie este asigurată de Regulamentul privind unele reglementări ce ţin de asigurarea financiară a ofiţerilor de informaţii şi securitate, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 253 din 20.04.2012.

Indică că în corespundere cu prevederile pct. 12 subpct. 2) din Regulamentul nominalizat, în cazul trecerii ofiţerilor de informaţii şi securitate la dispoziţie în conformitate cu prevederile art. 27 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 170 din 19.07.2007 privind statutul ofiţerului de informaţii şi securitate, achitarea salariului se întrerupe pînă la soluţionarea definitivă a cauzei penale. În cazul pronunţării sentinţei de achitare sau încetării procesului penal pe motive de reabilitare, ofiţerii de informaţii si securitate au dreptul la compensarea salariului neplătit, în conformitate cu prevederile Legii nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a yrejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale orsanelor de urmărire penală, ale procuraturii si ale instanţelor judecătoreşti.

Menționează că respectiv, Legea indicată constituie actul normativ de bază care reglementează cazurile, modul, şi condiţiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilicite comise în procesele penale şi contravenţionale de organele de urmărire penală, de procuratură şi de instanţele judecătoreşti.

Astfel relevă că, ţînînd cont de circumstanţele cauzei în ansamblu său, pornind de la dispoziţiile art. 6 lit. b) din Legea nr. 1545/1998, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilit de prezenta lege, apare în cazul scoaterii persoanei de sub urmărire penală.

În drept, consideră că Serviciul de Informaţii şi Securitate aplică eronat normele legale şi astfel neîntemeiat, arbitrar refuză achitarea tuturor drepturilor salariale și anume art. 1 din Legea nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin

acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti denotă că prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul şi condiţiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilicite comise în procesele penale şi contravenţionale de organele de urmărire penală, de procuratură şi de instanţele judecătoreşti, art. 3 lit. c) din Legea nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală menţionează că este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum si în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice.

Declară că reieşind din prevederile menţionate rezultă că reclamanta Savin Veronica poate solicita achitarea tuturor drepturilor salariale doar în cazul în care organul procuraturii solicita în temeiul art. 200 Cod procedură penală aplicarea măsurilor procesuale de constrîngere.

Invocă că art. 200 alin. (2)-(3) Cod procedură penală indică că, persoanei suspendate provizoriu din funcţie i se întrerupe remunerarea muncii, însă perioada de timp pentru care persoana a fost suspendată provizoriu din funcţie în calitate de măsură procesuală de constrîngere se ia în calcul în vechimea generală de muncă. Suspendarea provizorie din funcţie o decide administraţia instituţiei în care activează învinuitul ori inculpatul, în condiţiile legii, la demersul procurorului care conduce, sau, după caz, efectuează nemijlocit urmărirea penală.

Prin urmare declară că, prevederile art. 1, 3 din Legea nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti urmează a fi privit în coraborare cu art. 200 Cod procedură penală.

Astfel menționează că, pentru a putea recupera drepturile salariale în temeiul Legii nr. 1545/1998 urmează să fie întrunite următoarele criterii: 1. prejudiciul să fie cauzat de acţiunile ilicite ale organului de procuratură; 2. reclamanta Savin Veronica să fie suspendată; 3. reclamanta Savin Veronica să fie suspendată la demersul procurorului sau instanţei de judecată.

Declară că în cazul în care organul procuraturii nu a solicitat Serviciului de Informaţii şi Securitate suspendarea ofiţerului Savin Veronica din funcţia deţinută şi încetarea achitării drepturilor salariale nu putem vorbi despre acţiunile ilicite ale organului procuraturii, deci, recuperarea tuturor drepturilor salariale atunci cînd nu există acţiuni ilicite ale organului procuraturii nu poate fi realizată în temeiul Legii nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti.

Menţionează că Savin Veronica a fost trecută la dispoziţi şi nu suspendată aşa după cum menţionează art. 3 din Legea nr. 1545/1998, or, art. 200 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că, suspendarea provizorie din funcţie constă în interzicerea

provizorie motivată învinuitului, inculpatului de a exercita atribuţiile de serviciu sau de a realiza activităţi cu care acesta se ocupă sau le efectuează în interesul serviciului public.

Susține că reieşind din cele expuse, adnotăm că, art. 3 al Codului administrativ relevă că legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Indică că art. 10 alin. (1) Cod administrativ relevă că, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Menționează că art. 11 alin (1) lit.a) denotă că, actele administrative individuale pot fi acte defavorabile, care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 17 Cod administrativ, dreptul vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr- o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Susține că art. 44 alin.(1) Cod administrativ, participanţi la procedura administrativă sânt: autoritatea publică, orice persoană fizică şi juridică care a solicitat iniţierea procedurii sau în privinţa căreia procedura a fost iniţiată, precum şi orice altă persoană atrasă de autoritatea publică în procedura administrativă.

Astfel, consideră că Serviciul de Informaţii şi Securitate este autoritatea responsabilă de achitarea tuturor drepturilor salariale către Savin Veronica, precum şi a prejudiciului material adus acesteia.

În drept, în temeiul art.art 3, 17, 19, 20, 44 alin. (1), 162, 164, 196, 204, 206, 209 alin. (1) lit. a), 211, 212 din Codul administrativ, art. art. 166-168 Cod de Procedură Civilă, solicită Savin Veronica reprezentată de avocatul Astafiev Valeri împotriva Serviciului de Informații și Securitate, privind obligarea efectuării recalculării și achitării a tuturor drepturilor salariale pentru perioada ***** obligarea compensării prejudiciului material raportat la rata inflației, încasarea cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată avocatul Astafiev Valeri în interesele reclamantei Savin Veronica, reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

În ședința de judecată reprezentantul autorității publice pîrîte Serviciul de Informații și Securitate a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată din motivele invocate în referință.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamantă în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că aceasta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Secundo, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi <u>*respinsă,*</u> din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor

prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Se reține din explicațiile părților și materialele cauzei că în fapt, prin Ordonanţa procurorului în Procuratura raionului Ialoveni, din 02.03.2022, Savin Veronica a fost recunoscută în calitate de bănuit în cauza nr. *****de săvârşirea infracţiunii prevăzută la art. 310 alin. (1) din Codul Penal.

Conform ***art. 4 din Legea privind statutul ofiţerului de informaţii şi securitate nr. 170-XVI din 19.07.2007***

Articolul 4. Statutul ofiţerului de informaţii

(1) Statutul ofiţerului de informaţii reprezintă o totalitate a drepturilor şi libertăţilor garantate de stat, precum şi a obligaţiilor şi responsabilităţilor cetăţeanului angajat în funcţia de ofiţer de informaţii.

(2) Ofiţerul de informaţii aflat în exerciţiul funcţiei este reprezentantul autorităţii publice şi se află sub protecţia legilor Republicii Moldova.

(3) Ofiţerul de informaţii are un statut special, conferit de prezenta lege. Acţiunea legilor care reglementează statutul funcţionarului public se extinde asupra ofiţerului de informaţii doar în partea nereglementată de prezenta lege.

(4) În raport cu atribuţiile funcţionale şi cu misiunile încredinţate, ofiţerul de informaţii desfăşoară şi activităţi cu caracter militar – pregătirea de mobilizare şi mobilizarea, asigurarea operaţiilor de apărare a ţării la declararea stării de asediu sau de război şi altele.

În conformitate cu prevederile ***art. 27 al Legii privind statutul ofiţerului de informaţii şi securitate nr. 170-XVI din 19.07.2007***

(1) Trecerea la dispoziţie a ofiţerului de informaţii, cu eliberarea lui din funcţie şi menţinerea în serviciu, se efectuează în următoarele cazuri şi termene:

a) trimitere la studii de formare profesională a căror durată depăşeşte 6 luni – pe întreaga perioadă a studiilor;

b) detaşare conform art.26 alin.(1) lit.a) şi b) – pe întreaga perioadă a detaşării;

b^1) numire în funcţie de demnitate publică în cadrul Serviciului – pe durata deţinerii acesteia;

c) obţinere a statutului de bănuit, învinuit, inculpat sau condamnat pentru săvârşirea unei infracţiuni cu intenţie – până la soluţionarea definitivă a cauzei penale;

c^1) suspendare a dreptului de acces la secretul de stat – pe perioada suspendării;

d) eliberare din funcţie în legătură cu efectuarea măsurilor de organizare – pe o perioadă, ce nu va depăşi 4 luni, în care urmează să fie numit în o altă funcţie, detaşat sau eliberat din serviciu, în modul stabilit;

e) aflare în concediul de îngrijire a copilului – pe durata concediului;

f) aflare în prizonierat (cu excepţia cazurilor de predare benevolă), captivitate, în situaţia de ostatic sau de persoană internată – pînă la eliberare;

g) dispariţie – pînă la declararea dispariţiei fără urmă sau declararea decesului, în modul stabilit de lege;

h) aflare la tratament într-o instituţie medico-sanitară pe un termen ce depăşeşte 4 luni – pînă la constatarea medicală a aptitudinii de îndeplinire a serviciului;

i) în alte cazuri de eliberare din funcţie, la decizia directorului Serviciului – pe cel mult 4 luni, perioadă în care urmează numirea în o altă funcţie, detaşarea sau eliberarea din serviciu, în modul stabilit.

(2) În perioada aflării la dispoziţie, calitatea de ofiţer de informaţii se menţine.

(3) Dacă în perioada aflării la dispoziţie a survenit unul din cazurile prevăzute la art.36 alin.(1), ofiţerul de informaţii este eliberat din serviciu în condiţiile prezentei legi.

(4) În perioada aflării la dispoziţie în conformitate cu alin.(1) lit.d) şi i) nu se include concediul de odihnă şi concediul medical.

(5) În ordinul de trecere la dispoziţie în conformitate cu alin.(1) lit.b), d) şi i), ofiţerului de informaţii i se pot stabili, după caz, atribuţii şi sarcini de serviciu speciale.

În rezultat raportînd prevederile legale indicate supra, avînd în vedere faptul că în privinţa reclamantei a fost iniţiată o cauză penală de comitere a infracţiunii, la caz, a fost emis Ordinul Directorului Serviciului de Informații și Securitate (SIS) nr. 305/ps din 22.03.2022, conform căruia Savin Veronica, a fost eliberată din funcţia deţinută şi a fost trecută la dispoziţie.

Ulterior, prin Ordonanţa din 02.06.2022, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală în cauza nr. *****a bănuitei Savin Veronica, pe motivul lipsei în acţiunile acesteia a elementelor infracţiunii prevăzută la art. 310 alin. (1) din Codul Penal.

Astfel în rezultatul emiterii emiterea Ordonanţei de scoatere de sub urmărire penală, care reprezintă actul de reabilitare şi finalizare în privinţa persoanei a oricăror acţiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată, a expirat temeiului pentru menţinerea reclamantei la dispoziţie în conformitate cu art. 27 alin. (1) lit. c) din Legea privind statutul ofiţerului de informaţii şi securitate nr. 170-XVI din 19.07.2007, motiv pentru care, prin Ordinul Directorului SIS nr. 706/ps din 29.06.2022, Savin Veronica fost trecută la dispoziţie în temeiul art. 27 alin. (1) lit. i) din Legea menţionată, cu achitarea salariului de bază conform funcţiei deţinute anterior, pentru perioada premergătoare emiterii Ordonanţei indicată supra.

În conformitate cu prevederile ***Regulamentului cu privire la unele reglementări ce ţin de asigurarea financiară a ofiţerilor de informaţii şi securitate aprobat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova privind unele reglementări ce ţin de asigurarea financiară a ofiţerilor de informaţii şi securitate nr. 253 din 20.04.2012 – în vigoare la etapa intentării procedurii administrative,***

12. *În cazul trecerii ofiţerilor de informaţii şi securitate la dispoziţie, în conformitate cu prevederile art.27 alin.(1) din Legea nr.170 din 19 iulie 2007 privind statutul ofiţerului de informaţii şi securitate:*

1) în temeiul lit.a), acestora li se achită, pentru întreaga perioadă de timp de aflare la dispoziţie, salariul în cuantum deplin din ultima funcţie deţinută în cadrul Serviciului. În cazul în care ofiţerilor de informaţii aflaţi la studii le este asigurată bursa şi/sau altă modalitate de asigurare financiară şi materială, indiferent de sursa de finanţare, achitarea salariului se întrerupe. Dacă cuantumul bursei şi/sau altei modalităţi de asigurare financiară şi materială este inferioară cuantumului salariului din ultima funcţie deţinută în cadrul Serviciului, diferenţa se achită din contul Serviciului;

2) în temeiul lit.c), achitarea salariului se întrerupe pînă la soluţionarea definitivă a cauzei/cauzelor penale. În cazul pronunţării sentinţei de achitare sau încetării procesului penal pe motive de reabilitare, ofiţerii de informaţii şi securitate au dreptul la compensarea salariului neplătit, în conformitate cu prevederile Legii nr.1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti;

3) în temeiul lit.d), f), h) şi i), acestora li se achită, pentru întreaga perioadă de timp de aflare la dispoziţie, salariul în cuantum deplin din ultima funcţie deţinută în cadrul Serviciului;

4) în temeiul lit.e) şi g), achitarea salariului se întrerupe.

Potrivit ***Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr. 1545-XIII din 25.02.98***

Art.5. - (1) Cauzele cu privire la repararea prejudiciului material şi moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanţa de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiţiei.

(2) Cererea de chemare în judecată privind repararea prejudiciului se depune în termen de 3 ani de la data apariţiei dreptului la repararea prejudiciului.

Art.6. - Dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul:

a) devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare;

b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare;

c) adoptării de către instanţa judecătorească a hotărîrii cu privire la anularea arestului contravenţional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice;

d) adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condiţiile art.313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulităţii actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigaţii.

Astfel raportînd prevederile legale indicate supra la circumstanțele cauzei, avînd în vedere că reclamanta Savin Veronica a fost scoasă de sub urmărire penală în baza Ordonanţei din 02.06.2022, ultima dispune de dreptul de a-și revendica drepturile încălcate în temeiul ***Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr. 1545-XIII din 25.02.98***.

Totodată conform art. 93 alin. (1) Cod Administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenţia.

În contradicție cu normele indicate supra instanța reține că al materialele dosarului nu sunt anexate careva probe privind temeinicia pretențiilor formulate în prezenta acțiune.

În lumina celor menționate, instanța conchide că pretențiile deferite judecății sunt neîntemeiate

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Astfel, titlul III din Codul administrativ, stabilește formalitățile și procedura pentru emiterea actelor administrative, cu indicarea condițiilor de fond și formă pentru aceasta și respectiv, sancțiunea ce survine în cazul nerespectării acestora. Așa fiind, unul din elementele de bază ale actului administrativ, este motivarea, precum și obligativitatea explicării căilor de atac (art. art. 118, 120, 124 din Codul Administrativ).

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Această definiție impune expres necesitatea motivării actului administrativ, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare.

Potrivit ***art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ***, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În lumina celor menționate, instanța consideră că argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine obligarea efectuării recalculării și achitării a tuturor drepturilor salariale pentru perioada ***** obligarea compensării prejudiciului material raportat la rata inflației. Or, de către autoritatea publică pîrîtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ care fiind emis în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actelor administrative individuale defavorabile emise în privința reclamantului, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

Totodată avînd în vedere netemeinicia acțiunii, instanța avînd la bază prevederile art. 94 Cod de Procedură Civilă va respinge și pretenția cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

În rezultat, instanța va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Savin Veronica reprezentată de avocatul Astafiev Valeri împotriva Serviciului de Informații și Securitate, privind obligarea efectuării recalculării și achitării a tuturor drepturilor salariale pentru perioada ***** obligarea compensării prejudiciului material raportat la rata inflației, încasarea cheltuielilor de judecată.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către Savin Veronica reprezentată de avocatul Astafiev Valeri împotriva Serviciului de Informații și Securitate, privind obligarea efectuării recalculării și achitării a tuturor drepturilor salariale pentru perioada ***** obligarea compensării prejudiciului material raportat la rata inflației, încasarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii